

[Glistrup]

kæmpemæssige protestdemonstrationer for lang, lang tid siden og ikke set den tålsomhed, der har været udvist af de parcelhusejere, der bliver ramt i øjeblikket. Derfor ser vi med væmmelse på, at Venstres første ordfører siger, at vi kan se på det i ro og mag. Hvis der er noget, der ikke er tid til i denne sag, er det at se på tingene i ro og mag. Her er behov for, at der virkelig handles, og man kan ikke afvente, hvad udvalg, Realkreditråd eller andre, der har deres på det tørre, eventuelt kunne finde på af undersøgelser og statistiske opstillinger og andet papirvæsen, der hverken hjælper fra eller til, hvad man end i så henseende ville mobilisere.

Formelt har boligministeren naturligvis ret i, at de mange tvangsauktioner ikke har en enkelt årsag, men mange. Men når det går så forfærdeligt, som det gør i øjeblikket, ved vi alle sammen, hvad der er den helt, helt dominerende årsag, nemlig de frygtelig uforstandige, uhæderlige beslutninger, der blev truffet i Folketinget i 1986.

Repræsentanter for så at sige alle partier herinde havde meddelt og tilsikret dem, der søgte det, som er det meget, meget væsentlige for børnefamilier og unge familier, nemlig at få et parcelhus, at de ganske roligt kunne regne med, at den måde, de finansierede det på, var god nok. Det ville gå, som det plejer at gå, og derfor kunne de tillade sig det store spring, som de, der var 5, 8 eller 10 år ældre, foretog med meget stor succes. Efter at man i den grad havde indprentet og lovet det, og efter man havde set det værste gespenst overhovedet i historien, nemlig hr. Hjortnæs' forslag om rentefradragsrettens afvikling fra december måned 1979, blev det så totalt overtruffet ved, at man i foråret 1986 vedtog denne næsten halvering af rentefradragsretten med virkning allerede fra 1. januar 1987 med nogle overgangsregler, der spillede en forholdsvis ringe rolle, og derefter fulgt op i oktober 1986 med, at man også med virkning fra 1. januar 1987 lavede denne kartoffelpest, der i den grad har ødelagt den danske befolkning og altså selvfølgelig specielt det, som dette drejer sig om. Nu står vi i en situation, hvor der hver gang vi venter en måned mere, vil være store familiemæssige og økonomiske katastrofer for mange, mange familier.

Efter beslutningsforslag nr. B 79 og B 80 kommer nr. B 81, og dette nr. B 81 kommer til første behandling i næste uge. Dér vil man kun-

ne se, hvordan man får rykket ukrudtet op med dets rod. Folketinget kan glæde sig til førstebehandling af beslutningsforslag nr. B 81.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Jeg synes, det er lidt for let af hr. Glistrup at håne Venstre for det, vi har sagt fra talerstolen om denne sag. Vi undervurderer bestemt ikke problemet, og det gav jeg også udtryk for, men det er særdeles kompliceret. Vi ved fra den gang, da vi var igennem hele refinansieringsordningen for landbruget, hvor kompliceret det er at få trukket i tøjlen, så det virker. Derfor siger vi: Lad os nu tænke os ordentligt om. Der er jo sat bestræbelser i gang for at afdække problemet, og resultatet deraf imødeser vi.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Man har i snevevis af år tænkt og tænkt på disse problemer, og man ved, hvad der skal til. Om man sætter nok så mange mennesker til at tænke, kommer man ikke til nogen bedre løsning end den, der findes i beslutningsforslag nr. B 81. Det er selvfølgelig dejligt – hvis man ellers stadig væk efter de seneste medieudsendelser tror på den traditionelle version af, hvad der skete i Finderup Lade på Sankt Ceciliae nat – at man får en ordfører for Venstre, der kan stille sig op og sige: Vi undervurderer skam ikke problemet, og vi fægter alt, hvad vi kan. Men jeg er bare bange for, at det går med dem, hvis interesser det gælder – og det er meget væsentlige dele af den unge danske befolkning – på samme måde, som det gik med Rane Johnsens konge og herre i Finderup Lade hin november nat 1286.

(Kort bemærkning).

Traberg Smidt (V):

Hvis vi følger hr. Glistrups opfordring til ikke at tænke os om og huj hej haster os ud i en gældssaneringsoperation af det omfang, der er foreslået, tror jeg, vi gør de mennesker, vi gerne vil hjælpe, en dårlig tjeneste, for det betyder nemlig, at de samme mennesker ikke kan få kredit, næste gang de skal købe fast ejendom, fordi vi så har brudt princippet om, hvor man kan give pantessikkerhed. Netop de mennesker har vist sig at være dårlige betalere. Hvordan